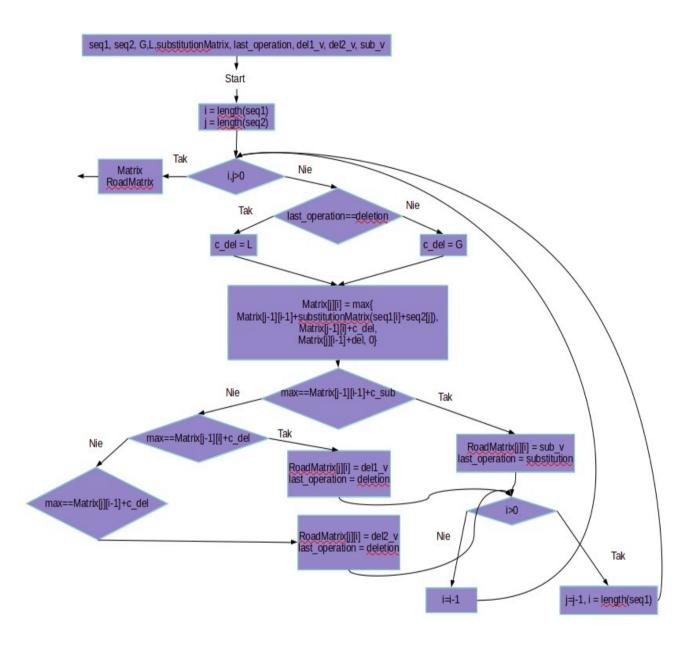
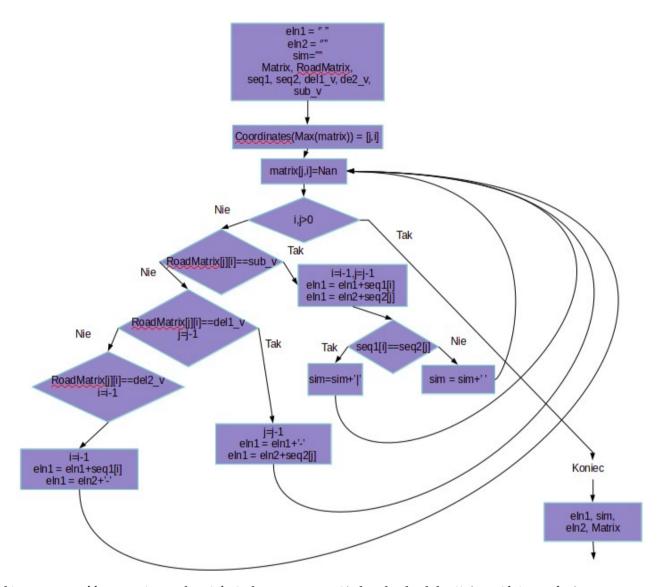
1. Schemat blokowy

1.1 Tworzenie macierzy drogi oraz macierzy punktacji:

del1_v – wartość w macierzy drogi świadcząca o tym, iż doszło do delecji (przejście z góry) del2_v – wartość w macierzy drogi świadcząca o tym, iż doszło do delecji (przejście z lewej strony) sub_v – wartość w macierzy drogi świadcząca o tym, iż doszło do substytucji (przejście na skos)

1.2 Wyznaczenie i oznaczenie (za pomocą wartości Nan) optymalnej ścieżki dopasowania:

del1_v – wartość w macierzy drogi świadcząca o tym, iż doszło do delecji (przejście z góry) del2_v – wartość w macierzy drogi świadcząca o tym, iż doszło do delecji (przejście z lewej strony) sub_v – wartość w macierzy drogi świadcząca o tym, iż doszło do substytucji (przejście na skos)

2. Analiza złożoności obliczeniowej czasowej i pamięciowej

- 2.1 Tworzenie macierzy drogi oraz macierzy punktacji:
  - czasowa: O(m*n)
  - pamięciowa: O(m*n)

Gdzie m i n to odpowiednio długości pierwszej i drugiej sekwencji

- 2.2 Wyznaczenie i oznaczenie (za pomocą wartości Nan) optymalnej ścieżki dopasowania:
  - czasowa: O(m+n)
  - pamięciowa: (m+n)

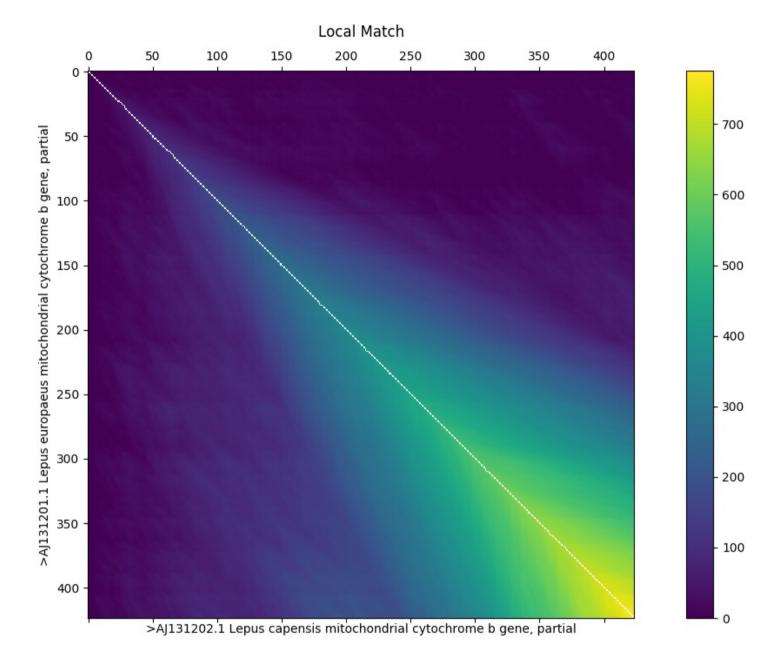
Gdzie m i n to odpowiednio długości pierwszej i drugiej sekwencji

2.3 Całokształt:

czasowa: O(m*n)pamięciowa: O(m*n)

3. Porównanie przykładowych par sekwencji ewolucyjnie powiązanych i niepowiązanych

3.1 Powiązanych:

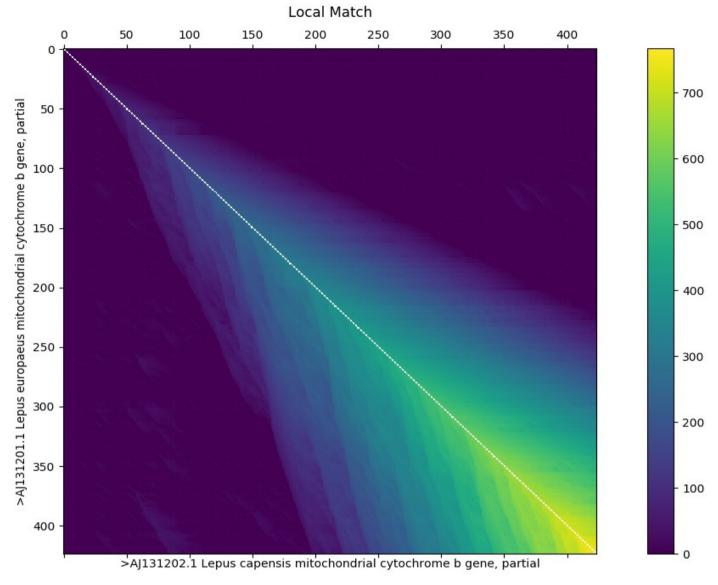
Rys 1, Dopasowanie lokalne dla genów kodujących cytochrom b dla zająca szara i zająca pustynnego

Sekwencje zostały wybrane nie ze względu na duże pokrewieństwo danych gatunków, lecz ze względu na to, że są tych samych długości.

Fragmenty statystyk:

```
# Mode: similarity
# Punctation: {'AA': 2, 'CA': -7, 'GA': -5, 'TA': -7, 'AC': -7, 'CC': 2, 'GC':
7, 'TC': -5, 'AG': -5, 'CG': -7, 'GG': 2, 'TG': -7, 'AT': -7, 'CT': -5, 'GT': -
7, 'TT': 2}
# Gap: -2
# G: -15
# L: -2
# Score: 779.0
# Length: 435
# Idenity: 410/435 (94%)
# Gaps: 24/435 (5%)
Fasta Format:
>seq1 1-423
>seq2 1-423
```

Dopasowanie za pomocą algorytmu rozróżniającego karę rozpoczęcia oraz kontynuacji przerwy:

Rys 2, Dopasowanie llokalne dla genów kodujących cytochrom b dla zająca szara i zająca pustynnego za pomocą algorytmu rozróżniającego karę rozpoczęcia oraz kontynuacji przerwy

Fragmenty statystyk:

Mode: similarity

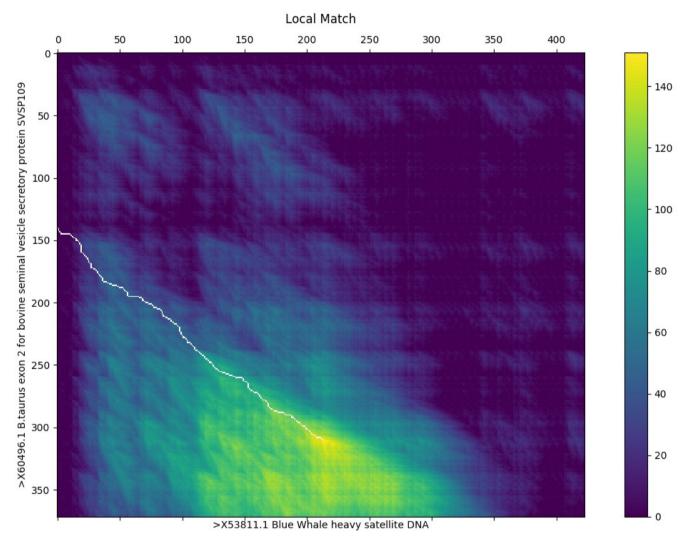
```
# Punctation: {'AA': 2, 'CA': -7, 'GA': -5, 'TA': -7, 'AC': -7, 'CC': 2, 'GC':
7, 'TC': -5, 'AG': -5, 'CG': -7, 'GG': 2, 'TG': -7, 'AT': -7, 'CT': -5, 'GT': -
7, 'TT': 2}
# Gap: -2
# G: -15
# L: -2
# Score: 771.0
# Length: 434
# Idenity: 411/434 (94%)
# Gaps: 22/434 (5%)
```

Fasta Format:

>seq1 1-423

>seq2 1-423

3.2 Niepowiązanych

Rys 4, Dopasowanie lokalne dla przypadkowo wybranych genów niepowiązanych ewolucyjnie ze sobą

Fragment statystyk:

```
# Mode: similarity

# Punctation: {'AA': 2, 'CA': -7, 'GA': -5, 'TA': -7, 'AC': -7, 'CC': 2, 'GC':
7, 'TC': -5, 'AG': -5, 'CG': -7, 'GG': 2, 'TG': -7, 'AT': -7, 'CT': -5, 'GT': -
7, 'TT': 2}

# Gap: -2

# G: -15

# L: -2

# Score: 151.0

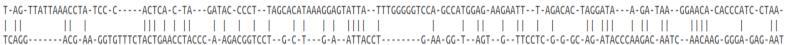
# Length: 258
# Idenity: 94/258 (36%)
```

Gaps: 133/258 (51%)

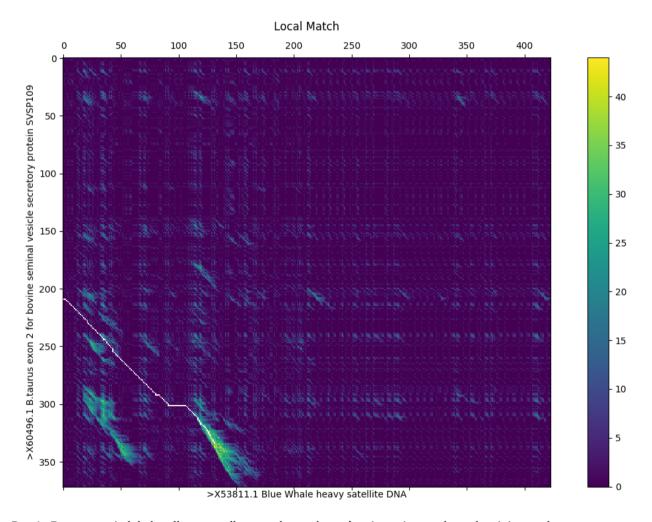
Fasta Format:

>seq1 1-213

>seq2 141-310

Dopasowanie za pomocą algorytmu rozróżniającego karę rozpoczęcia oraz kontynuacji przerwy:

Rys 4, Dopasowanie lokalne dla przypadkowo wybranych genów niepowiązanych ewolucyjnie ze sobą za pomocą algorytmu rozróżniającego karę rozpoczęcia oraz kontynuacji przerwy

```
Fragment statystyk:
```

```
# Mode: similarity
```

```
# Punctation: {'AA': 2, 'CA': -7, 'GA': -5, 'TA': -7, 'AC': -7, 'CC': 2, 'GC':
7, 'TC': -5, 'AG': -5, 'CG': -7, 'GG': 2, 'TG': -7, 'AT': -7, 'CT': -5, 'GT': -
7, 'TT': 2}
```

```
# Gap: -2
# G: -15
# L: -2
# Score: 44.0
# Length: 146
# Idenity: 40/146 (27%)
# Gaps: 37/146 (25%)

Fasta Format:

>seq1 1-131

>seq2 210-333
```

3.3 Wnioski

Sekwencje powiązane genetycznie cechują się bardzo dużym podobieństwem (94%) i małą liczbą przerw (5%). Możemy również zauważyć, iż bardzo długie łańcuchy zostały zachowane (w przybliżeniu nawet do 50 nukleotydów). To może skutkować bardzo wysoką konserwacją aminokwasów. Dopasowane sekwencje, mają również długość, sekwencji wejściowych, co również świadczy o bardzo dużym stopniu pokrewieństwa wybranych genów. W tym przypadku zastosowanie algorytmu rozróżniającego karę rozpoczęcia oraz kontynuacji przerwy nie miało znacznego wpływu na dopasowanie (zmniejszenie ilości przerw o 1, zmniejszenie ilości podobnych nukleotydów o 2).

Sekwencje niepowiązane genetycznie cechują się bardzo małym podobieństwem w stosunku do wcześniej porównywanych (36%) i dużą liczbą przerw (51%), natomiast przy zastosowaniu algorytmu rozróżniającego karę rozpoczęcia od kontynuacji przerwy: podobieństwo i liczba przerw były mniejsze (27% i 25%). Również odcinki dopasowanych sekwencji były inne odpowiednio 1-213 sekwencji pierwszej, 141-310 sekwencji drugiej przy użyciu algorytmu pierwszego, oraz 1-131 sekwencji pierwszej, 210-333 sekwencji drugiej i przy zastosowaniu algorytmu drugiego (rozróżniającego karę rozpoczęcia i kontynuacji przerwy). Możemy również zaobserwować równomierny rozkład przerw i niedopasowań co może skutkować bardzo niską konserwacją aminokwasów.

Zastosowanie kary rozpoczęcia i kontynuacji przerwy znacznie bardziej wpływa na dopasowanie lokalne sekwencji niepowiązanych ze sobą ewolucyjnie. Może zmniejszyć długość dopasowanych sekwencji prawie dwukrotnie (dla sekwencji niepowiązanych). Sekwencje niepowiązane genetycznie cechują się mniejszą liniowością dopasowania i większą zmianą pod wpływem zmiany sposobu punktacji i algorytmu dopasowania lokalnego.